

روز تاریخی غدیر

جلوه تابناک خورشید روز هیجدهم ذی حجه، دلها را مسرور و دیده هارا روشن میگرداند، در این روز فرخند امواحی از احساسات و شادمانی نمودار میشود، زبانها بگفتار تبریک و تهنیت گویا، آثار مسرت که از اعماق دلها سرچشمه گرفته در فیافه ها پدید رامیگردد.

آری روز تاریخی غدیر از اعیاد مهم اسلامی است و باید هم اینچیز باشد. روز هیجدهم ذی حجه چنان جای خود را در میان روزهای شادی و اوقات جشن‌های دینی کشوده است که هر گز فناپذیر نخواهد بود.

پیغمبر اسلام ﷺ، با مرپرورد کارجهان باش ایطسنگین قومی زاکه در گرفه اب جهل و انحطاط و قساوت فرورفته بودند، بساحل نجات می‌ساند و با شاهراه سعادت آشنا می‌سازد. پس از بیست و سه سال رنج و زحمت، قوانین روح بخش اسلام را بجای اوهام و بت پرستی بر کرسی حکومت می‌نشاند. بت هارا می‌شکند پشکده‌ها را بصورت معبد توحید در می‌آورد؛ شالوده‌یک حکومت عالمگیر را می‌بیزد و بدین ترتیب مقام نبوت، بونظیفه خود خاتمه میدهد، و میدان انجام وظیفه و صحنه فعالیت را را بمنصب امامت و ولایت می‌سپارد؛ و عهده‌دار و صاحب این مقام شامخ را در چنین روزی معرفی می‌کند.

اگر بناسرت که روز تخت نشینی سلاطین را روز جشن و مسرت بنامند و روز تاجگذاری پادشاهان جهان را روز عید قرار دهند و بعنوان عظمت آن روز اجتماعاتی تشکیل، و با حترام آن شعرها سروده شود و زبانهای تبریک و تهنیت کفتن کشوده گردد، و دستها بمنظور بدل و بخشش از آستان ها بدرآید و در سه احسان و انعام اجزا

شود - چنانکه در هر ملتی مرسوم و معمول است - شایسته ترین روز برای اجراء این مراسم روزی است که منصب خلافت کبار ای اسلامی و ولابت عظمای دینی با تشریفات آسمانی و شکوه و جلال معنوی ، طبق وحی الهی بامیر مؤمنان علی علیہ السلام اعطاء میشود، روزی که در آن ، این آیه نازل گشته است «الیوم اکملت لكم دینکم و آتمت علیکم نعمتی و رضیت لكم الاسلام دینا» (۱) یعنی : امروز دین شما را بعد کمال رسانیدم و نعمت خود را بر شما تمام کردم و اسلام را بعنوان دین برای شما بر گزیدم، آیه ۳ سوره مائده .

طارق بن شهاب کتابی (یهودی یا نصرانی) روزی در مجلس خلیفه دوم گفت اگر در دین ما چنین آیه‌ای (آیه ۳ سوره مائده که ذکر گردید) در باره روزی نازل می‌شد مسلماماً آن روز را عید میگردد فتیم و خلیفه دوم هم تصدیق نمود (۲) .

روی همین اصل مسلمانان شرق و غرب از دوران نبوت این روز را روز عید و سرور قرارداده‌اند ، (کتاب «الاثار الباقية في الفروع الخالية» تألیف ابو ریحان بیرونی ص ۳۳۴) ائمه علیهم السلام نیز فضیلت این روز را با راه کوشند فرموده‌اند در کتاب کافی در این زمینه روایاتی است از جمله حسن بن راشد از امام صادق علیہ السلام می‌پرسد گیر از عید فطر واضحی برای مسلمانان عید دیگری هست ؟ امام میفرماید : بلی عیدی است که بزرگتر و شریفتر از آنها است . میگوید : آنچه روزی است میفرماید : روزی که امیر مؤمنان علی علیہ السلام به پیشوائی امت معرفی شده است . (کافی ج ۱ ص ۳۰۳) .

من گفت مولا و فهذا علی علیه السلام هر کس من آفای او هستم علی هم آفای اوست ؛ پیغمبر اسلام علیه السلام در سال دهم هجرت با مریوره کار عالم تصمیم گرفت برای انجام مراسم حج بجانب مکه عزیمت کند ، فرمان صادر شد که مسلمانان برای

(۱) نزول این آیه در ۱۸ ذی حجه علاوه بر اینکه نزد مفسرین شیعه مسلم است در ج ۱ کتاب «الغدیر» اذ شاترده نظر از مفسرین و محدثین اهل تسنن نیز نقل شده است (۲) این موضوع در اسلام ، مالک ، بخاری ، ترمذی ؛ نسائی که همه از بزرگان اهل سنت میباشند نقل کرده‌اند (تیپر الوصول ج ۱ ص ۱۲۶)

فرا گرفتن اعمال حج ملازم خدمت آنحضرت باشند مردم بسیاری در مدینه حضور یافتند و بدینگونه حضرتش بجانب مکه حر کت کرد جمعیت انبوی که از اهلبیت آنحضرت و وجود مهاجرین و انصار و مسلمانان دیگر تشکیل یافته بود افتخار خدمتش را داشتند، تعداد آنها نوادهزار تا صد و بیست و چهار هزار در کتابهای تاریخ ثبت شده است، آنها جمعی بودند که همراه حضرتش حر کت کرده بودند.

اما تعداد کسانی که در مکه حضور یافتند از اهالی مکه و یمن بیش از اینها بود.

چون مراسم حج را عملی ساخت و بجانب مدینه رسپار گردید و به «غدیر خم» (۱) در نزدیکی جحده که منزلی است میان مکه و مدینه و در آن منزل راه مصر و عراق و مدینه از یکدیگر جدا میگردد رسید، چیر ثیل امین عليه السلام از جانب خداوند متعال این آیه را آورد: «یا ایها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربک و ان لم تفعل فما بلغت رسالتک» (۲) یعنی ای پیغمبر آنچه از جانب خدا بر توان اذل شده بخلق برسان که اگر نرسانی تبلیغ رسالت نکرده مای، آیه ۶۷ سوره مائده.

طبق این دستور آسمانی پیغمبر فرمان داد کسانی که جلوتر رفته بودند بگردند، و کسانی که در نبال هستند از آن نقطه نگذرند، تاهمه جمیعت در آنجام تمثیل کردند هنگام ظهر و هوابسیار گرم بود بطوری که بعضی ها گوش ای از عبابی خود را روی سر انداخته و گوش دیگر را زیر پاقرار داده بودند که پاها از حرارت زمین نسوزد؛ پیغمبر صلوات الله علیه و آله و سلم پس از اداء نماز ظهر در وسط انبوی جمیعت خطبه ای خواندند که ترجمه فسمتی از آن از نظر خوانندگان محترم میگذرد، پس از اداء حمد و سたایش پرورد کار عالمیان فرمودند: «نژدیک است بجهان دیگر رخت بر بندم من دراده و ظیفه سنگین رسالت مسئولم و شمانیز مسئولیتی دارید، متوجه باشید که چه خواهید کفت؟ کفتند شهادت میدهیم که با کمال خیر خواهی و سعی بليغ تبلیغ رسالت فرمودی، خداوند بتتو پاداش نیک عطا فرماید.

(۱) غدیر خم: محلی بوده که آب در آن جمع میشدۀ است. (۲) نزول ابن آیه در این مورد علاوه بر اینکه میان مفسرین و مورخین شیعه مسلم است درج ۱ کتاب «الفدیر» از سی نفر از بزرگان معروف اهل سنت نیز نقل شده است.

بعداز آن فرمود: پس از من درباره دوچیز ممکن چگونه رفتار خواهید کرد؟ یکی از عیان جمعیت عرض کرد: آن دوچیز ممکن چیست؟ فرمود: کتاب خدا و عترت من برای نهاد پیشی نگیرید، و در رعایت آنها کوتاهی نکنید؛ که هلاک می‌گردد. سپس دست علی علیه السلام را گرفت و روی دست بلند کرد بطوری که همه آن حضرت را دیدند و شناختند. فرمود: ای مردم آنکس که نسبت به مؤمنان از جان آنها اولی تر می‌باشد کیست؟ گفتند خدا و پیغمبر او داناتر می‌باشند. فرمود خدا مولای من است و من مولای مؤمنان هستم و من اولی هستم با آنها از جانهای آنان فهم کن! مولا فقیه مولا یعنی هر کس من آفای او هستم علی آفای اوست. این جمله را سه فرهنگ تکرار کرد. بعد از آن فرمود حاضران بنایان بر ساختند. (۱)

عرض تهنیت و بیعت

آنگاه پیغمبر ﷺ ب خیمه مخصوص خود تشریف بردند و فرمودند که علی عليه السلام در خیمه دیگری بنشینند و همه مسلمانان که حضور داشتند برای عرض تبریک و تهنیت به حضرت شریف اب شوند، و دستش را بعنوان بیعت بشارند، طبق فرمان پیغمبر عليه السلام همه مسلمانان بعرض تهنیت مفتخر شدند مخصوصاً عاریف اصحاب مائند ابو بکر و عمر و عثمان و طلحه و زبیر با حترام این مقام شامخ آسمانی تبریک گفتند و بیعت نمودند (۲).

تاجگذاری

از آنجا که رسم این است، که در روز تعیین ولیعهد تاجگذاری صورت می‌گیرد و سلاطین جهان طی تشریفات باشکوهی جالشین خود را با جماعت معرفی می‌کنند و میدانیم که نشانه پادشاهان جهان تاجهای آراسته بطلاو مرصع بجواهر گرانها است. هم میدانیم که پیغمبر اسلام بطلاو جواهر توجیه نداشت، لذا بجای تاج

(۱) الغدیر جلد ۱.

(۲) در جلد اول کتاب «الغدیر» موضوع تهنیت و تبریک ابو بکر و عمر را از شفت طرق از طرق اهل تسنن نقل کرده است.

مکلول و مرصع عمامه مخصوص خود را که بعمامه سحاب معروف بود، بادست خود در آن اجتماع باشکوه بر فرق همایون علی عليه السلام نهاد، و فرمود:

من کنت مولاه لعلی مولاہ اللهم وال من والاہ وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله یعنی هر کس من آقاومولای او هستم علی آقاومولای اوست: خدا یا دوست بدار هر کس که علی را دوست بدارد، و دشمن بدار هر کس که علی را دشمن بدارد ویاری کن هر کس که علی را یاری کندو هر کس که از یاری علی خودداری کند تو نیز او را یاری مکن.

ما در پایان این روز مبارک را بهموم مسلمانان جهان تبریک گفته، توفیق همراه از خداوند متعال خواهانیم.

همسايگان

پیغمبر اسلام (ص): کسیکه سیر بخوابد و همسایه او گرسنه باشد بمن ایمان نیاورده است.

امام باقر (ع): همسایه بد پشت انسان را میشکند، اگر نیکی ببیند پنهان میکندوا گربدی ببیند همه جامنتر شر میسازد.

امام صادق (ع): خوش فتاری با همسایگان شهر هارا آباد و عمر هارا زیاد میکند. خوش فتاری با همسایگان تنها این نیست که با آنها آزار نرسانی بلکه باید در مقابل زحمات آنها صبر و تحمل نشان دهی؟

(نقل از کتاب کافی باب حقوق همسایگان)